

Maieutika v pedagogice

Co je vlastně cílem vzdělání? Dnes to vypadá tak, že je třeba do žáka (či studenta) nacpat co nejvíce vědomostí, dovedností atd. Naproti tomu myšlenka „maieutiky“, tj. asistence při porodu něčeho, co samotnému asistentovi třeba ani není k dispozici a co sám třeba nemá a nezná, je přímo opakem tohoto podivného úpadku pedagogiky a pedagogů. Učitel by měl odborně dělat vše potřebné k tomu, aby si žák (či student) začal vybavovat resp. vymýšlet a rozvrhovat některé myšlenky jako své, nikoli jako převzaté. Jde vposledu o to, aby si každý jedinec vybudoval po svém (byť s pomocí jiných lidí) svůj osobní vztah k univerzu, ke světu jako celku. Naproti tomu vzdělání orientované na pouhé technické dovednosti a zručnosti ponechávají tento bod (toto téma) zcela stranou, jako by o to nešlo nebo jako by to byla jen nějaká soukromá až úzce intimní, „subjektivní“ záležitost bez většího významu pro společnost a vůbec celé lidstvo.

(Písek, 130206-2.)